

ФУНКЦІОНАЛЬНА СПЕЦИФІКА КОМІЗМУ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Дзикович Ольга

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Abstract. The article is devoted to the consideration of such phenomenon as a comic in politics. The author emphasizes the functional aspect of humor in political discourse and analyzes the roles of the subject and the object of the ridicule. The bilateral nature of political humor comes to the fore.

Key words: political humor, function, comic, joke.

Дослідження проблеми політичного гумору є актуальними й привабливими останнім часом з декількох причин. З одного боку, цей підвищений інтерес обумовлений популяризацією політики в суспільстві в цілому, з іншого боку – доволі частотним прагматичним аналізом взаємодії адресата й адресанта в комунікативно-мовному просторі.

Політичний гумор є специфічною характеристикою мовної особистості політика. Це один зі способів, що дозволяє наблизити представника влади до народу, зробити політичного діяча доступним, а його мову більш зрозумілою і привабливою для мас [1].

Політичний гумор репрезентує політика не тільки як політичну, а і як мовну особистість. У фокусі уваги дослідників опиняються висловлювання політиків, що створюють комічний ефект: жарти під час виступів, помилки, які викликають сміх, створення каламбурів в політичних промовах тощо.

Більшість політичних діячів, створюючи жарт, вкладають в нього певний підтекст. Іноді одним жартом політик може описати всю ситуацію, що склалася, зняти напруженість в переговорах або схарактеризувати опонента. В таких умовах навіть раптовість переходу від офіційної політичної мови до мови побутової підсилює комічний ефект висловлювання.

Однак функція політичного гумору має і другу, не менш важливу, сторону. Йдеться про зміну перспектив, коли суб'єктом політичного гумору стає група політичних представників: інститути, рішення, програми, ідеологія, ситуація в країні та сама країна, конкретні політики та їх діяльність тощо. В цьому випадку політичний гумор є певним інструментом сублімації м'якої агресії та проявом невдоволення населення політичними масами. Маючи властивість виражати критику та власну думку, політичний гумор здатен виконувати також когнітивну функцію, адже анекдоти, частівки, карикатури політичної тематики можуть забезпечити системне та глибоке засвоєння політичних знань та спонукати до аналітичної інтерпретації дійсності [2].

Таким чином, гумор має двобічну природу. Цим інструментом «користуються» як самі політики задля створення певного іміджу та формування суспільної думки, так і народ для висловлення своїх уявлень у політичному контексті.

Література

1. Дмитриев, А.В., (1998). Социология политического юмора. Москва: Росспэн.
2. Иванюшкин, А.А., (2006). Политический юмор как фактор взаимодействия общества и власти. Москва.